

κουμαντάρω

κουμαντάρω κ. **κουμαντέρνω**, ρ. [<ιταλ. comandare]. **1.** διευθύνω, διοικώ, κυβερνώ, ρυθμίζω, αντιμετωπίζω, κατευθύνω: «ποιος κουμαντάρει αυτή τη δουλειά; || ποιος κουμαντάρει, επιτέλους, αυτό το δύστυχο κράτος; || μπορεί και κουμαντάρει μονάχη της ολόκληρο σπίτι». **2.** επιβάλλομαι σε κάποιον: «δεν μπορεί κανένας να κουμαντάρει αυτόν τον αγριάνθρωπο».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας